

tat, at de de facto har 15 mandater. Ikke at hr. Frank Dahlgaard ikke skal følge sin egen overbevisning og sige, hvad han mener, og han er da også mere eller mindre valgt på det, hvis mange af hans vælgere har vidst, hvordan han står til EU-sagen, men det her drejer sig om en bærende, grundlæggende sag for Danmark og for Det Konservative Folkeparti, og hvis der var ret mange, ja, hvis der var en eller to mere, for ikke at sige hvis alle 16 mand i den konservative gruppe mente som hr. Frank Dahlgaard, var der ikke noget Konservativt Folkeparti i dette hus mere, så var det faldet for spærregrensen.

Det skulle hr. Frank Dahlgaard tænke en lille bitte smule over; som det hedder i TV-Ansjøsen: Tænk lidt over det. Selvfølgelig skal man følge sin overbevisning, og selvfølgelig er der fri tale for alle og enhver, det manglede bare andet, men der er altså visse grænser for, hvor meget man kan forråde grundlaget for det parti, man er gået til valg sammen med. Jeg siger bare til hr. Dahlgaard: Tænk lidt over det.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det var dog gevaldigt, som hr. Arne Melchior fik pustet sig op.

Jeg kan jo kun sige, at hr. Arne Melchior måske skulle tænke lidt over, at der er plads til en EU-skeptiker i den konservative folketingsgruppe, ligesom der er plads til EU-skeptikere og også til dem, der siger fra, i det konservative vælgerkorps, og til dem, som ikke er direkte medlemmer, men kunne tænke sig at stemme på vores parti. Det er der plads til, der er højt til loftet, og man lytter til argumenterne. Det vil jeg ærlig talt bede hr. Arne Melchior om at tænke lidt over.

Så vil jeg spørge, hvad de dér fordele ved at være med og sidde med ved bordet har med Amsterdamtraktaten at gøre. Danmark er medlem af EU. Vi er det allerbedste land. Vi er dem, der holder reglerne, og det er derfor, vi er lidt fodslæbende, når der skal laves nye, for vi har faktisk tænkt os at overholde dem, der er.

Der er slet ikke tale om, at vi skal væk fra bordet. Der er tale om, at man skal ændre nogle spilleregler, og så tager vi stilling til det, men der er nogle af os, der mener, at de gamle spilleregler i Maastrichttraktaten trods alt er bedre end de nye i Amsterdamtraktaten.

Så enkelt er det, og hele hr. Arne Melchiors tale har været lige ud i den blå luft og har ikke noget med emnet at gøre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Arne Melchiors tale tog udgangspunkt i, at det er Danmarks medlemskab af EU, vi skal stemme om. Jeg forsøgte i mit ordførerindlæg at henlede også hr. Arne Melchiors opmærksomhed på, at det mener jeg ikke er korrekt. Det ville klæde hr. Arne Melchior at stille sig herop lige om lidt og sige, at sådan forholder det sig selvfølgelig heller ikke.

Hr. Arne Melchior er også godt klar over, at vi stemmer om Amsterdamtraktaten, og at, hvis vi stemmer om medlemskabet, fordi vi i givet fald vil blive smidt ud af EU, hvis vi stemmer nej den 28. maj, er det, fordi de andre lande ikke ønsker at overholde spillereglerne.

Er hr. Arne Melchior opmærksom på, at der en voksende skepsis blandt borgerlige liberale vælgere over for EU, at det ser ud til, at der er stadig flere borgerlige liberale vælgere, som har hang til at stemme nej til øget integration i EU, end der har været tidligere? Kan hr. Arne Melchior bekræfte det? Kan han tage det som udtryk for, at han kan afsige dommedagsprofetier over borgerlige liberale partier, der af den grund vil anbefale et nej? Jeg tror det næppe.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

At der findes borgerlige skeptikere kan aldrig være en begrundelse for et enkelt medlem af et parti i Folketinget for at følge dem. Vedkommende følger selvfølgelig sin egen opfattelse. Det andet er ganske ligegyldigt, og de borgerlige skeptikere kan jo stemme på Dansk Folkeparti.

I mit parti, CD, er det sådan, at er man ikke helhjertet for EU, er man ikke CD'er, for det her er ikke småting, det er ikke en enkel sag, det er et afgørende grundlag for den danske nations kommende årtier og generationer, at vi er helt med.

Det er meget smukt med højt til loftet. Det er helt smukt, og jeg har jo sagt, at enhver selvfølgelig kan sige og mene, hvad han vil. Det er da helt klart.

Jeg sagde bare: Tænk lidt over, om Det Konservative Folkeparti stadig ville bestå, hvis der nu var seks eller otte konservative, der havde samme mening som hr. Frank Dahlgaard. Min